

שאלות ותשובות

שכחתי שמימי הנוראים יכריח אותי לאמר כדברים הללו וככה עשיתי פס זה שנים רבות למחרת קסמן יצו בריה מחמת שהיתה קללה שנאסר בינו לכמיר מאיר לרפתי ייץ ואם כמיר רפאל יצו לא יאמין לו ולא יבטיח בו ילך לו לבית אחר בעיר שלא חיל יש ויש בתי כנסיות שם והנראה לעיני כחבתי נאום מבייק :

אחד היה לו ביה בביתו וצוה שיוקח כל מה שבתוכו וישם בביה הגדול שבעיר

מה שדברים אכזבי האלוק עמיתי כמחריר קלמן ייץ סגני טרוד בעסקי ומיכ בעי מני מילתא דבעיא טעמא מכל מקום לפוס ריהטא מענה למיכ שלא לדחות דברי חורס ומיכ ילקט מדברי הנראה בעיניך. אשר כחבתי לרמות נדון זה לדינא דאומדנא לכאורה אומדנא הוא דאם יחקיימו דברי סמח' יהיה בטל הדין ההוא שילקח ממנו הכלי קדש וזנקה וספסלן ויהיה דומה לנוח דבר מן הכנסת דאסור הוא כמו במקדש כדאיתא במסרי"ק סי' קפ"א לכן ראוי לשער שאלו ידע שיצא מי שהוא אף אם לא יהיה אחיו לקיים הדין לא היה עושה כאלה אכן לסמוך על זה דעמא חלש הוא חדא דיש לומר דאסור לנחון דוקא דבר מחובר כמו לנחון אבן מן המזבח שמחובר הוא ועוד דלאו כולא עלמא דינא גמירי כי אולי חשב סמח' שיהיה יוסר מלוא חליו שיהיו הדברים בדין גדול דברוב עם הדרת מלך או שיהיה לו לזכרון כמנהג קללה בני אדם שדורינו ונפרט אותם שאין להם זרע כמו זה כמיר חיים ז"ל * אמנם מעט עד אחד אשר כחב מיכ יש להניח הכנסת על מחכונתו ממה נפשך שאלו הכלים שהם היו נחשנין כממון לגבי כמיר חיים איך הם בחזקת יורשיו אחר מותו סיזכו בהם הזכות שהיה למוריש והקסל נקראו חובטים והיורש הביא עד אחד לזכותו ואפילו שבעה אינו צריך לדברי הרא"ש ושאר פוסקים שסוברים שכמו שער אחד מחייב שבעה כך פוער הוא משבעה דאינו נראה לי שהקסל נקראו מוחזקין מכח לוואה דאז העד בא להוציא מהם ועד אחד אינו מוציא ממון והשבעה היתה מוטלת עליהם ואף שאינם יכולים לישבע והלכה כרבי אבא דמחוך שאינו יכול לישבע משלם בפרק כל הנשבעין מכל מקום אם הקסל נקראו מוחזקין היו הם כמו יורשים ואין אומרים מחוך על היורשים כדאיתא שם על חמשין ידענא וחמשין לא ידענא מדכתיב שבעה ה' חסיה בין שניהם ולא בין היורשים. והענין כי היורשים לא פשעו במה שאינם יודעין כדמשמע שם ברין וכן הכל בדון דידן. אמנם אינו נראה שהקסל נקראו מוחזקין מכח לוואה זו דנכסי' תמיד בחזקת יורשין קיימין עד שיחברר הספק ודומה איך למי שתובעים אותו מנה ואומר פרעתי מקלתי ומביא ט"א המסייע דפסור כחל ואם הכלים האלו לא היו כממון של המוריש כי היו של הצדקה כאשר תמצא בתשובת מהררי"ק סיף סי' קס"א ואף אם היה לו בהם עובת הנאה עובת הנאה אינו ממון ואיך אינן של היורשין כי לא יכול להורישן לבניו כאשר תמצא בתשובה שהיא איך היה דאין יכול להתי' במתנה לאחרים ולא לזוהר עליהן שום דבר לאחר מיתתו ויחבט כל הלוואה באלה ותשאר הכנסת והכלים בחזקת הראשונה וכן ראוי לדון שלא היה להמת שום זכות וכן צפן לסדר עליהן לאחר מיתתו אכן אשר כחב מיכ לבטל הלוואה מחמת שנעשה בערכאות שלא מיכ כחב שהיתה לוואה ש"מ וכחב הרא"ש בתשובה והעור מביא סי' רנ"ג דמועיל לוואה ש"מ בערכאות אם הזכיר בה מיתתו כאשר בלי ספק. מבר מיתתו בלוואה כי ככה סדר הסופרים בלוואה ש"מ להזכיר

לחזיר המיתס חכן אם היתס לוואת ברית או לוואת שימ במקלח ולא הזכיר בה מיתס ודאי שאינו כלום בלא קנין ולאשם פנאי לא אחריו ומיכ יברר האוכל מחוך הפסולת ושלום מני אכוכך מאיר בכמיר ילחק ז"ל :

ג' קבלו עליהם בגדר ובשבעה ואחד מהם עבר ויצא מן הגדר אם גם ב' האחרים יוכלו לנהוג היתר בלי שאילת חכם

מו ברערי אלקים יענה את שלום אכוכי הרר אברהם גירו י"ן מכתבי קבלתי ועל מקלחתי אשיב ולא על כולו כי אין דרכי דין אנוש לפסוק על אדם ממול ערפו בדיני ממונות לכתוב באם כן הוא אם לא אדרשכו ראשונה ואשמע דבריו ק"ו במילי דקשי ממיתותא ב"מ חלילה לי לתת חרב ביד מחמדו ולא אקרא אליו לשלום בראשונה אולי יתנצל ולא בדרך זו הדריכו אותי רבותי אשר מקלח חורמם בלבי ללכת בדרך עקלתון זו. ככן בחלק זה לא אדרב אם היה ממעות בקשר שבעה זו וסחזור בו מעל בחרי ב"מ או אם היה כנשבע לבטל המלום ואם נאמן אחת בעיני בני חרי וחשוב אחת לפני כריג סזקן מ"מ לא אלא מחק גברי באלם. אך באשר דרשתי אותי אם שנים הנשארתי יכולין להסיר זה לזה הוואל וילא השלישי מהם וסחזר מקלח הגדר בו אחו דברתי ואומר שאם היה ראשית ומקום לקשר ושבעי זו לחול אז אין בי כח להסירו בלא חרמם ושאילת חכם וגדר שסחזר מקלחו כותר כולו אין כאן מקומו רק באדם אחד שגדר כולל שאומר לכולכם או בכלכלה של מיני פירות הרבה וכיוצא בו וגמלי מקלחו בטל עיי שהיה בטעמי אז בטל כולו או שמקלחו כותר בחרטי ושאילת חכם לפירוש התוספות באשר החכם עוקר מעקרו ולא מגיז גיזי באותו ענין שייך נדר שסחזר מקלחו כותר כולו כדאיחא פרק ד' בריס אבל חבורה שקבלו עליהם דבר בגדר או בשבעה וסחזר אחד מהם או שבעי במזיד או שוגג אינו שייך בדבי זה אם לא שחלאו זה בזה כהא דחק במזיר מי שאמר הריני חיר ושמע חזירו ואמר ואני כו' כותר הראשון כולם כותר האחרון האחריו מותר וכולם אסורי * אמנם בדבי אחד יש לתלות בתחילת המחשבה ולהסירו כאשי איחא בפרק קמא דסועס וסחזר יחל להושיע את ישראל אמר ר' חמא ב"ר חנינא הוחלס שבעתו של אבימלך דכתיב אם תשקור לי ולגיני ולנכדי פירי רשיי הוחלס בעילס ולשון לא יחל דברו לפי שהם עברו על השבעי חלס. ויש בהגמ"ה במרדכי משבועות ולא במרדכי עלמו שיש לדקדק מכאן שב' אנשי שנשבעו זה לזה ועבר האחד על שבעתו שנפטר השני מאותה שבעה וסחזר לך תשובי הרב משנין באותה הגמ"ה חיל אמנם כן היתה קבלה בידם ענין שהוכי אשה ואיש שקבלו עליהם חרם חקנת הקבילוי לינשא לאחר זמן דמי שעכב וסעביר המועד אסור לינשא לאחר ומי שאינו מעכב מותר ואין לריך הסתח חכם וגם המעכב עלמו מותר בלא הסרי לאחר שנשא שכנגדו עד שזא לי זקן אחד ואמר לי כי שניהם אסורין ולא הרויח מי שלא עכב אלא החשומת יד וגמתי לו יכונו דבריו כשקבלו עליהם חרם סתם אבל במפרש שהמעכב יאסר אין לאחר תנאי וצין כך כיון שנשא האחד אפילו נשא באיסור שכנגדו מותר לאלתה ואין לריי הסרי עכ"ל. ואף כי יש בהגמ"ה זו קלח מעיות מ"מ העיקר מובן. מעתה יעלה במחשבה בתחילת הציון שגם נגדון דרך כותרו הנשארים אמנם אחרי העמקתי לחרוש בתשובה זו אומי אדרבה משם ראיה שאינם מותרין כי מה זה הספרש אשר

שם